

Især trafikpolitikken er her synderen, men der var stort set intet om, hvordan vi på trafikområdet i højere grad kan bidrage til at leve op til en reduktion af CO₂-udslippet.

SF er Danmarks grønne parti, og vi vil være regeringens grønne samvittighed. Vi vil presse på over for regeringen, så den tager grøn ansvarlighed alvorligt, så den tager miljøproblemerne alvorligt, så den lægger op til, at vi er nødt til at leve på en anden måde, hvis vi ellers skal kunne tage miljøproblemerne alvorligt.

Det gælder på trafikpolitik, hvor den kollektive trafik skal blive et bedre alternativ til privatbilismen. Det gælder i energipolitikken, hvor regeringen jo har en bunden opgave i at liberalisere elsektoren. For os er det afgørende, at den danske elpolitik kan styres ud fra forbrugerpolitisk og miljømæssige hensyn. Vi er derfor enige i hovedlinjerne i de udspil, der er kommet fra energiministeren. Vi har imidlertid forstået, at der internt i regeringen er uenighed om denne linje.

I samklang med Dansk Industri, Dansk Metal og elværkerne er der kræfter, som vil blæse på CO₂-målsætningen for i stedet at gøre elproduktionen til kold business. En sådan linje vil være dybt skadelig. Danmark vil miste enhver international troværdighed.

SF vil fortsat have en høj profil på fødevarerområdet. Det er ikke mindst os, der har sat den politiske dagsorden, men også her forudsætter det konkret handling mere end pæne ord, og ikke mindst at vi griber ind over for de produktionsmetoder i landbruget, som til stadighed skaber nye problemer. Vi har sagt det før, men vil godt sige det igen: Når man spiser sin mad, så skal man blive mæt, man skal ikke blive syg. Det bør være en grundlæggende forudsætning for enhver fødevarerproduktion, også her i Danmark.

Åbningstalen var i første række en invitation til de borgerlige. Efter vores mening er det uklogt, og vi beklager det, fordi hvis regeringen vil, så er der afgjort muligheder i et samarbejde med SF. Vi har stillet ændringsforslag til finansloven, som er udtryk for økonomisk ansvarlighed, og som har både sociale og grønne perspektiver.

Vi vil have en mere markant uddannelsesindsats. Det er en afgørende forudsætning, hvis Danmark skal være det foregangsland, regeringen ynder at kalde os. Det gælder bredt i uddannelsessystemet, i folkeskolen, i ungdomsud-

dannelserne, i arbejdsmarkedsuddannelserne, i de videregående uddannelser.

Vi skal udvikle velfærdssamfundet, men det forudsætter, at der er økonomiske muligheder i kommunerne. I modsat fald vil borgerne mærke markante nedskæringer på de centrale velfærdsområder. I øjeblikket forhandler man i kommunerne om budgetter for næste år, og vi er nervøse for, at der vil være en masse på mange af de solidariske ordninger på velfærdsområdet, som kommunerne står for. Der har været meldinger om mange fyringer i kommunerne, og jeg er helt overbevist om, at hvis den linje fortsætter, så vil de demonstrationer, vi så i Esbjerg, Ringsted og andre byer her for nylig, ikke være de sidste. Der vil blive mere protest imod de nedskæringer, og vi har også, jeg vil godt gentage det, et ansvar for det i det her Folketing.

Der er problemer i sundhedssektoren, og de kan altså ikke løses, uden at der samtidig afsættes ressourcer. Vi er altså her helt uforstående over for, at regeringen uden videre vil sammenlægge sygehusvæsenet i Københavns Amt med Hovedstadens Sygehusfællesskab. Der er brug for mere og ikke mindre demokrati i sygehussektoren. Vi forstår fuldt ud de protester, der er kommet fra Københavns Amt, fordi man har vendt det her forkert.

Før man begynder at diskutere sygehussammenlægninger er man også nødt til at diskutere strukturen i hovedstadsområdet. Vi har sagt adskillige gange, og jeg har forstået, at det også er regeringens opfattelse, i hvert fald når man hører indenrigsministeren, at regeringen vil arbejde for det såkaldte lille storamt, nogle klare opgavefordelinger. Vi er villige til at forhandle et lille storamt. Vi vil godt hjælpe regeringen i denne proces, men vi synes, det er forkert, at man starter modsat, at man starter med sygehussammenlægninger i stedet for at have klarhed over, hvordan strukturen skal være i hovedstadsområdet.

Regeringen har budt højrefløjen op. Det er regeringens eget valg. Vi er uenige, og jeg er overbevist om, at det skaber frustration hos de mange vælgere, der i marts måned stemte på Socialdemokratiet for at holde partiet Venstre væk fra indflydelse. De stemte på Socialdemokratiet, og Venstre får indflydelse. Det betyder imidlertid ikke, at vi sætter os fornærmede hen i et hjørne. Jeg kan godt sige til statsministeren, til regeringen: SF bliver man ikke fri for.